

Lieneke Slingenberg

(N)iets nieuws onder zon*

Er zijn nieuwe ontwikkelingen, buiten en binnen A&MR. Zo hebben we (eindelijk) een nieuw coalitieakkoord. De onderdelen daarvan over migratie en migranten worden in dit nummer grondig geanalyseerd door medewerkers van het Centrum voor Migratierecht. Het beloofde nieuwe elan blijkt er niet vanaf te spatten.

Ook de staatssecretaris is nieuw. Sinds januari van dit jaar is Eric van der Burg Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid. Zijn voorganger moest op de laatste dag van haar ambtstermijn nog toegeven dat de ‘aanwijzing’ die zij in december had gegeven aan een aantal gemeenten en een veiligheidsregio om noodopvanglocaties gereed te maken voor de opvang van asielzoekers, geen wettelijke grondslag had. De aanwijzingen zouden tot doel hebben ‘de betreffende gemeenten te bewegen al het nodige te doen om de acuut noodzakelijke tijdelijke asielopvang op zeer korte termijn te realiseren’, maar hadden bij nader inzien ‘geen grondslag in Nederlandse wet- en regelgeving’ en waren dus niet juridisch bindend. Die schijn was echter wel gewekt en dit zette de bestuurlijke verhoudingen op scherp. Volgens *Nieuwsuur* heeft Van der Burg inmiddels excuses aangeboden aan de betreffende gemeenten. Wellicht een voorbeeld van nieuw élan.

Overigens is het overvallen van gemeenten met een opdracht om opvang te bieden aan asielzoekers, niet helemaal nieuw. Op 17 september 1990 schreef de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur aan de Kamer (Kamerstukken 1989/90, 19637, nr. 70) dat ‘hedenmorgen’ een kabinetsdelegatie overleg heeft gehad met een aantal burgemeesters. ‘In dit overleg heeft de Minister-President de burgemeesters (...) medegedeeld dat het kabinet op grond van de nood situatie met betrekking tot opvang

van asielzoekers heeft besloten dat op zo kort mogelijke termijn in hun gemeente een asielzoekerscentrum wordt gevestigd’. Staande het overleg is het kabinetsbesluit aan de burgemeesters overhandigd. De minister schreef dat met dit kabinetsbesluit de gewoonte werd doorbroken om voorafgaand aan de vestiging van een asielzoekerscentrum met de betrokken gemeente tot overeenstemming te komen. Met Broekers-Knol dus niet zoveel nieuws onder de zon, hopelijk met Van der Burg wel.

In dit nummer beginnen we met de nieuwe rubriek ‘Als ik de staatssecretaris was...’. In de eerste aflevering beschrijft Mark Klaassen hoe hij dan het ouderenbeleid nieuw leven in zou blazen. En in de redactie verwelkomen we nieuwe leden. Nadat Ashley Terlouw ruim zes jaar voorzitter is geweest van de redactie, en Esther Wolthuis bijna twee jaar redactiesecretaris, hebben we helaas afscheid moeten nemen van hen. We hebben als redactie zeer gebuft met deze voorzitter en secretaris en we zullen hen erg missen. Gelukkig hebben we in Bahija Aarrass en Jorrit Rijpma waardige opvolgers gevonden. Meryem Sayin is de nieuwe redactiesecretaris. Ik heb zelf de eer om Ashley op te volgen als voorzitter van de redactie. Ik ga mijn best doen om haar te evenaren en dank Johan ten Berg voor het interim-voorzitterschap de afgelopen maanden.

Nieuwe mensen dus, maar het blad blijft hetzelfde. Zoals Sathia Rafi en Martijn Stronks, de eerste hoofdredacteurs van dit blad, het verwoordden in het allereerste redactioneel (A&MR 2010-1), blijft dit blad ‘nieuwe ontwikkelingen op de voet volgen en het recht op de huid zitten’.

* Dit redactioneel is geschreven voordat de oorlog in Oekraïne uitbrak. Op de valreep konden we aan dit nummer nog een opiniestuk toevoegen over een andere belangrijke ontwikkeling: de tijdelijke bescherming voor Oekraïners.